

PROF. DR. ANIL ÇEÇEN

TÜRKİYE VE ORTADOĞU

DESTEK YAYINLARI: 994

ARAŐTIRMA: 239

PROF. DR. ANIL ÇEÇEN / TÜRKİYE VE ORTADOĞU

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da zet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk AkŐun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmegl
Editör: Özlem Küskü
Son Okuma: AŐı BahŐı
Kapak Tasarım: İlknur MuŐtu
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Ekim 2018

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-471-0

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 NiŐantaŐı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Nazlı Koçak

Sertifika No. 40200

Maltepe Mah. GümüŐsuyu Cad.

Odin İŐ Mrk. B Blok No. 403/2

Zeytinburnu / İstanbul

PROF. DR. ANIL ÇEÇEN

TÜRKİYE VE ORTADOĞU

TÜRKİYE'NİN KADERİ ORTADOĞU'YA
ORTADOĞU'NUN GELECEĞİ
TÜRKİYE'YE BAĞLIDIR

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ.....	7
------------	---

I. BÖLÜM

GENEL OLARAK ORTADOĞU.....	9
A. NE DOĞU NE BATI AMA MERKEZ.....	9
B. BATI ÜÇGENİNDEN DÜNYA DÖRTGENİNE.....	21
C. ASYA MİNÖRDEN, AVRASYA MAJÖRE.....	33
D. GENİŞLETİLMİŞ KUZEY AFRİKA VE BOP.....	45
E. KÜRESELLEŞME BİTTİ, BÖLGESELLEŞME BAŞLADI..	57
F. ORTA KORİDOR ORTA DÜNYA'YA KARŞI.....	72
G. YENİ OSMANLILIK ARAYIŞLARI.....	79
H. ABDÜLHAMİT'İN ŞAM DEVLETİ.....	94

II. BÖLÜM

TÜRKİYE VE ORTADOĞU.....	109
A. TÜRKİYE'NİN MERKEZİ JEOPOLİTİĞİ.....	109
B. TÜRKİYE'NİN BÖLGESEL GÜVENLİĞİ.....	122
C. BOP'TA YENİ AŞAMA.....	135
D. TÜRKİYE VE ARAP DEVLETLERİ.....	146
E. TÜRKİYE VE İRAN.....	164
F. TÜRKİYE VE KATAR.....	177

III. BÖLÜM

SAVAŞ SÜRECİNDE ORTADOĞU.....	185
A. AVRASYA'DA DÜNYA HEGEMONYA KAVGASI.....	185
B. MERKEZ'DE DOĞU-BATI SAVAŞI.....	196
C. BEŞ YILDA ON DEVLET YIKILACAK MI?.....	207

D. ÇALDIRAN'DAN ÇILDIRANA.....	221
E. DAYATILAN KUZHEY İRAK.....	233
F. SURİYE BÖLÜNÜRSE TÜRKİYE DE PARÇALANIR.....	238
G. EMPERYALİZMİN LİBYA SALDIRISI	244
H. RUSYA DÜNYAYA MEYDAN OKUYOR	256
I. ABD'NİN SÜPER GÜÇ STRATEJİSİ	271

IV. BÖLÜM

SİYONİZM VE TÜRKİYE.....	291
A. TÜRKİYE CUMHURİYETİ VE İSRAİL.....	291
B. İSRAİL'E CİHAT, ABD'YE BİAT	302
C. ATATÜRK, MENDERES VE KENNEDY	315
D. KEŞKE İSRAİL AVUSTRALYA'DA KURULSA	327
E. AVRASYA'DA PAN-SİYONİZM	340

V. BÖLÜM

YENİ DÖNEMDE ORTADOĞU	355
A. ORTADOĞU'DA BALKANİZASYON.....	355
B. ABD'DEN OBD'YE GEÇİŞ.....	368
C. İNGİLTERE YENİ DÜNYA DEVLETİ KURUYOR	375
D. AVRASYA'DA TÜRKİYE VE RUSYA	380
E. İSTANBUL'DA YENİ BİZANS.....	393
F. KISSINGER ULUS DEVLETİ DESTEKLİYOR	405
G. ÇİN VE YENİ İPEK YOLU PROJESİ.....	412

SONUÇ

ORTADOĞU BARİŞ KONFERANSI.....	427
YAZAR HAKKINDA	437
Prof. Dr. Anıl Çeçen'in Yayımlanmış Olan Kitapları.....	439

SUNUŞ

Şu an elinizde tuttuğunuz bu kitap yirmi birinci yüzyılın ilk çeyreğinde ortaya çıkan genel durumu açıklamaya ve anlatmaya çalışan bir yapıttır. Soğuk savaş döneminin yirminci yüzyıl ile birlikte geride kaldığı bu dönemde küreselleşme ve bölgeselleşme adına gündeme gelen siyasal gelişmeler, bu kitapta ele alınarak tartışılmaktadır. Türkiye gibi Batı ittifakı içinde yaşanan gelişmeler beraberinde birçok çelişkileri de öne çıkarmaktadır.

Türkiye bir ülke olarak dünyanın merkezi bölgesinde yer alırken aynı zamanda Batı ittifakının bir üyesi olmayı da sürdürmektedir. Batı emperyalizmi Ortadoğu'ya yeni emperyal saldırılarını sürdürürken, Türkiye giderek Batı ve merkez bölge arasında kalarak sıkışmaktadır. Küreselleşme sonrasında ortaya çıkan yeni durumda dünyanın ortasında bir Doğu-Batı savaşı Siyonizm tarafından tırmandırılırken, Türkiye bir devlet olarak bölünme riski ile karşı karşıya kalmaktadır. Ortadoğu ülkeleri emperyal saldırılar ile parçalanırken bir bölge ülkesi olarak Türkiye de bölünme riski ile karşı karşıya kalmaktadır.

İçinde bulunduğumuz yeni aşamada Ortadoğu bir bölge ve Türkiye bir ülke olarak haritada yerlerini almaktadır. Bu durumda, Türkiye ve Ortadoğu hem yan yana hem de karşı karşıya gelmektedir. Bu doğrultuda yeni çelişkiler ve sorunlar gündeme gelirken, Türkiye Cumhuriyeti ilebet payidar kalmak üzere çözüm üretmek ve yeni ortaya çıkan sorunları etkili politikalarla karşılamak durumundadır. Yeni dönemde Türkiye çok ciddi olarak bir devlet sorunu ile karşı karşıyadır. Dünya ve koşullar değiştığı için eski politikalar uygulayarak Türkiye yoluna devam edemez.

Yeni siyasal gelişmeler üzerine ortaya çıkan durumları Türk ulusuna açıklaması ve Türkiye Cumhuriyeti'nin yoluna devam edebilmesi bu kitabın ana amacıdır. Umarız Türk ulusu en kısa zamanda

yaşadığı çelişkili durumları geride bırakarak Cumhuriyet'in kurucusu Atatürk'ün modelini esas alarak yeni bir yaklaşım geliştirir. Türkiye kendi sentezini Atatürk'ün kuruluş modeli ile yeni koşulları bir araya getirerek yapacaktır. Ancak o zaman Türkiye ve Ortadoğu barış içinde varlıklarını sürdürebilecek ve bölge halkları terör ve savaş gibi belalardan kurtulabilecektir. Gelecek için çözüm getirme çabalarının bir ürünü olan bu kitabın bölümleri zaman zaman gündeme gelen yeni durumları incelemeye çalışan bir yaklaşım ile kaleme alınmıştır. Türk okurundan gizlenen birçok gerçek ve yeni koşullar bu kitap ile tartışma alanına getirilmektedir. Artık açık konuşmanın zamanı gelmiştir. Çözüm üretebilmenin tek yolu gizlenen gerçekleri açıklamaktır. Ortadoğu'nun çözümü aynı zamanda yeni dünya düzeninin de başlangıcı olacaktır. Ortadoğu'da bir düzen kurulmadan yeni bir dünya düzeni oluşturulamaz.

Prof. Dr. Anıl Çeçen

Ankara, 2018

I. BÖLÜM

GENEL OLARAK ORTADOĞU

A. NE DOĞU NE BATI AMA MERKEZ

Uluslararası konjonktürdeki son gelişmeler yüzünden Türkiye bir süredir eksen tartışmaları ile uğraşmaktadır. Bir eksen kayması tartışması giderek öne çıkarken, Batı'nın dünyasının Türkiye'deki Truva Atı konumundaki bazı kalemşorlar ile mandacı kafa yapısına sahip olanlar, Türkiye Cumhuriyeti'nin giderek bir eksen kaymasına sürüklendiğini ileri sürmektedirler. Onlara göre, Türkiye giderek Batı dünyasından kopmakta ve zaman içerisinde Doğu'ya doğru kayarak, ciddi bir eksen kayması yaşamaktadır. Batı'dan, Doğu'ya doğru yaşanmakta olan bu eksen kayması yüzünden Türkiye'nin jeopolitik konumu değişmekte ve Türk Devleti giderek bir Batılı devlet olmaktan çıkarak, Doğu devletlerine benzemektedir. Batı'dan Doğu'ya doğru bir kayma gösteren Türkiye'nin, içine düştüğü durumda eksen kayması suçlamalarına hedef olduğu görülmektedir. En sağcısından en solcusuna kadar yayın organlarına bakıldığında, Türkiye Cumhuriyeti'nin eksen kayması sorununun manşetlerde yer aldığı gözlemlenmektedir.

Eski dünya düzeninden, yeni bir yapılanmaya doğru gelişmeler ve değişimler olurken, bu değişime koşut olarak birçok ülkenin jeopolitik konumu da değişmektedir. Türkiye ile ilgili olarak eksen kayması suçlamalarının ya da değerlendirmelerinin yapıldığı bu aşamada, aslında bu gibi yaklaşımların öne çıkmasına neden olan çok ciddi bir jeopolitik kayma ile dünyanın karşı karşıya kaldığı görülmektedir. Eksen kayması yaşayan sadece Türkiye değil, bütün dünya ülkeleridir. Çünkü dünya dengeleri ve güçleri arasındaki çekişmede

yeni durumların ortaya çıkması kendiliğinden jeopolitik konumu da yönlendirmekte ve ortaya yeni durumların ve dengelerin çıkmasına neden olmaktadır. Yeryüzü haritasında yer alan her devlet, daha güçlü bir konuma gelmek ve diğer devletler ile arasındaki rekabet düzeyini güvenceye alarak, uluslararası konumunu korumak çizgisinde üstün bir saygınlığı elde etmek için mücadele etmekte, bu doğrultuda her gün yeni adımlar atarak geleceğe dönük plan ve projelerini uygulamaya koymaktadır. Bu gibi durumlar bütün devletler için doğal karşılanması gereken gelişmelerdir. Her devlet önce eski konumunu korumak ve daha sonra da yeni ortaya çıkan durumlara uyum sağlayabilmek üzere, değişik politikalar uygulamak durumundadır. Bu açıdan hiçbir devletin birbirini suçlama hakkı yoktur. Her devlet sahip olduğu devlet aklı ile yeryüzünde ortaya çıkan yeni durumlara ve gelişmelere uyum sağlayarak yoluna devam etmeye çalışmaktadır.

Siyasal gelişmelerin gündeme getirdiği yeni jeopolitik konumları bütün devletler yakından izleyerek, yeni dengelere göre vaziyet almak zorundadırlar. Aksi takdirde yeni değişikliklere ayak uyduramayan devletlerin eski güçlerini yitirdikleri görülmektedir. Bu gibi başarısız devletler ise ayakta kalma şansını yitirdikleri için kısa bir zaman dilimi içerisinde dünya haritasından silinip gitmekte ve böylece bir harita değişikliği kendiliğinden gündeme gelmektedir. Örneğin, Rus Çarlığı, Osmanlı İmparatorluğu ve Avusturya-Macaristan İmparatorluğu gibi büyük devletler değişen koşulları anlamakta ve yeni ortaya çıkan durumları değerlendirmekte geç kaldıkları ve gereken önlemleri almakta zorlandıkları için çökmekten kurtulamamışlar ve zaman içerisinde bu devletlerin ülkelerinin bulunduğu alanlarda ciddi otorite boşlukları meydana gelmiş ve bu durumun doğal sonucu olarak da dünya savaşları yaşanmıştır. Yüzyıllarca geniş alanları yöneten büyük imparatorlukların bile çöküşten kurtulamaması, bugünün dünya devletleri açısından önemli derslerle doludur. Merkezi imparatorlukların çöküşü Birinci Dünya Savaşı'nı gündeme getirirken, daha sonra ortaya çıkan İkinci Dünya Savaşı da Batı'nın sömürge imparatorluklarının dağılmasına giden yolu açmıştır. Böylece dünya haritasında önemli değişiklikler ortaya çıkarken, jeopolitik dengeler yeniden oluşmuş ve

her ülke ya da devlet böylesine değişken bir süreç içerisinde kendiliğinden eksen kaymasına sahne olmuştur.

Eksen kayması, bir ülkenin ya da devletin içinde bulunduğu siyasal konumdan çıkarak başka bir süreç içerisinde farklı bir jeopolitik duruma gelmesi demektir. Bu gibi durumlar yeryüzündeki güçler dengesine ya da merkezi güç değişmesine bağlı olarak ortaya çıkmaktadır. Dünya haritasında bulunan beş kıta üzerinde hangi ülke daha fazla hegemonya düzeni kurarsa, uluslararası ilişkiler o ülkenin devletin öncülüğünde ya da yönlendirmesinde gelişmekte ve ülkeler arasındaki jeopolitik konum bu gibi gelişmelere paralel bir çizgide yeni bir yapılanmaya doğru sürüklenmektedir. Tek merkezli ya da çok merkezli dünya dengelerinde ülkelerin jeopolitik konumları güç merkezlerinin aldığı kararlar doğrultusunda biçimlenmekte, onların izlediği yollara göre yeni yapılanmalar ortaya çıkmaktadır. En büyük güç sahibi olan devlet merkezi ülke konumuna gelince, dünya haritası buna göre yeniden belirlenmekte, merkez ülkeden hareketle diğer ülkeler, yan ülkeler, kenar ülkeler, köprü ülkeler gibi farklı konumlara sahip olmaktadır. Önemli olan merkezin neresi olacağıdır. Merkezi devlet konumuna herhangi bir büyük devlet geldi mi, bu yeni merkezin etrafında kenar, yan ve köprü ülkeler ortaya çıkmakta ve dünyanın geri kalan bölgeleri de merkezi yapının bulunduğu bölgeye göre belirlenmektedir.

Büyük güçler ve devletlerin ötesinde, jeopolitik bilimi ise beş kıtadan meydana gelen dünya haritasını açıklarken, Avrupa, Asya ve Afrika gibi kıtaların birleşiminden meydana gelen kara parçasını esas kara kıtası kabul ederek, bu bölgenin merkezi alanını Avrasya olarak açıklamaktadır. Avrupa ile Asya'nın kesiştiği bölge olan Ortadoğu aslında dünya kararlarının merkezi coğrafyası olarak öne çıkmakta, bu bölgenin batısı Batı dünyasını, doğusu da Doğu dünyasını yaratmaktadır. Kalpgah adı verilen (Heartland) bölge dünya haritasının merkezi alanı olarak görülmekte ve bu bölgeyi ele geçirenin bütün dünyaya egemen olabileceği söylenmektedir. O zaman Balkanlar, Karadeniz, Kafkasya, Orta Asya ve Ortadoğu hattında bir araya gelen bölgeler için bütünüyle merkezi coğrafya adı verilebilmekte, dünyanın doğusu

ile batısı buna göre belirlenebilmektedir. Avrasya adı verilen merkezi bölgenin kuzeyde Merkezi Rusya, güneydeki merkezi ise Türkiye'dir. Dünya tarihinde yer alan büyük Rus ve Türk devletleri her dönemde bu bölgelere egemen olarak otorite boşluğunu gidermişlerdir. Merkezi coğrafyada imparatorlukların dağılmasından sonra savaşlar çıkmış ve giderek batıya doğru yönelen güç kayması sonucunda bölgedeki çekişmeler ve yeni hegemonya arayışları dünya barışını ortadan kaldıracak derecede insanlığı tehdit etmiştir. Bugün de benzeri bir olumsuz süreç yaşandığı için dünya barışı merkezi alanda çok ciddi bir tehdit ile karşı karşıya bulunmaktadır.

Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşü ile başlayan geçiş süreci, daha sonraki aşamada Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla devam etmiş ve bugünkü gergin ortama gelmiştir. Avrupa merkezli yapılanmadan Amerika merkezli dünyaya geçişi sağlayan dünya savaşları sonrasında, merkezi alanda Osmanlı Devleti gibi bir büyük yapılanma gerçekleştirilemediği için otorite boşluğu devam etmekte ve yeni ortaya çıkan büyük devletlerin oluşturduğu güç merkezleri arasındaki çekişme ve çatışmalar dünya barışını ortadan kaldıracak derecede etkili olabilmektedir. Ortadoğu'yu ele geçiremeyen Sovyetler Birliği yirminci yüzyılın sonlarında yıkılmak zorunda kalırken, Osmanlı sonrasında merkezi alana gelen İngiltere ve Fransa gibi Batılı emperyal güçler de Osmanlı hinterlandında kendi hegemonya düzenlerini tam olarak kuramamışlardır. İkinci Dünya Savaşı sonrasında bölgeye gelen Amerika Birleşik Devletleri, Türkiye üzerinden merkezi alana yerleşirken kendi yavrusu olarak İsrail'i kurmuş ve bu Yahudi Devleti'nin güvenliği için seferber olarak, eski Osmanlı ülkeleri üzerinde çok ciddi bir baskı uygulamaya başlamıştır. Savaş sonrası dönemde özgürlük ve demokrasi getiriyor görünümünde bölgeye giren ABD emperyalizmi, sonraki yıllarda İsrail Siyonizm'i için uygun bir ortam hazırlamış ve merkezi alandaki otorite boşluğunu, yirminci yüzyılın ortalarından sonra ABD emperyalizmi ile İsrail Siyonizm'i ortaklaşa doldurmaya çalışmışlardır.

ABD, merkezi alana Türkiye üzerinden girerken, Türk ülkesini bir askeri üs konumuna çevirmiş, Türkiye topraklarında kurduğu askeri üsleri ise, İslam dünyasının tam ortasında kurulan Yahudi

devletinin korunması doğrultusunda şemsiye olarak kullanmıştır. ABD Türkiye'ye gelerek gizlice ülke içine yerleşirken ya da İsrail'in güvenliği için uluslararası hukuka aykırı biçimde İncirlik gibi askeri üsleri kurarken, Türkiye için bir eksen kayması söz konusu değil ama Türkiye ile ABD ve İsrail, merkezi alandaki Batı hegemonyası ya da Siyonizm egemenliği için ters düştüğü ya da Türkiye Cumhuriyeti ulusal çıkarları doğrultusunda kendisini savunmak durumunda kaldığı zaman, hemen Türkiye için eksen kayması suçlamaları yapılması, gerçekten içtenlikten uzak ve tamamen emperyal amaçlı olarak gündeme getirilen suçlamalar olarak görülmektedir. Türkiye Cumhuriyeti'nin bugün karşı karşıya kaldığı eksen kayması suçlamaları gene gerçeklere uymamakta ve Atatürk'ün ülkesi üzerindeki etkilerini yitiren Batılı emperyal güçlerin bu yüzden feryat etmelerinden başka bir anlam taşımamaktadır. Soğuk Savaş koşullarının korku ortamında Türk Devleti'ni ve ülkesini kolaylıkla kendi emperyal çıkarları doğrultusunda kullanabilen Batılı emperyal devletler ya da güçler, değişen koşullarda Türkiye'yi kendi istedikleri yönlere çekemeyince ya da kullanamayınca, hemen Türkiye'nin eksen değiştirdiği çılgınlıklarıyla öne çıkarak gene eski oyunlarına devam etmektedirler. Bu emperyal oyunun artık sonuna gelindiği ve Soğuk Savaş koşullanmalarıyla Türk Devleti'nin Batılıların çıkarları için eskisi gibi bir yerlere sürüklenemeyeceği iyice görülmektedir. Emperyalistlerin ve Siyonistlerin telaşı ve feryatlarının nedeni aslında Türk Devleti'nin ve milletin uyanmasıdır. Artık bir daha eski oyunlar ile Türkleri kandırmak, Avrupa, Amerika ve İsrail'in çıkarları doğrultusunda merkezi coğrafyada Batılılar tarafından kullanmak mümkün olamayacaktır.

Avrupa Birliği sürecinde, Türkiye bu yüzyılın başlarında toplanan Lüksemburg zirvesine davet edilmemiş ve bir anlamda Batılıların bu önemli uluslararası örgütlenmesinin dışında tutulmuştur. AB zirvesinden kovulan Türkiye Cumhuriyeti, aynı yıl içinde İran'ın başkenti Tahran'da toplanan İslam zirvesi toplantısından kovulmuştur. O dönemin cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Tahran İslam zirvesini terk etmek zorunda kaldığı aşamada, Türkiye Doğuluların uluslararası yapılanmasından da dışlanmıştır. Avrupa Birliği ve

İslam Birliği gibi uluslararası yapılanmalardan aynı zaman dilimi içerisinde kovulmak durumunda kalan Türkiye, açıkça iki cami arasında kaldığını giderek kilise ile cami arasına sıkıştığını görünce, bu kez de İsrail üzerinde havra ya da sinagog çıkarması ile karşı karşıya kalmıştır. Doğu-Batı arasında din farklılığının arasına sıkışıp kalan Türkiye'nin, güneyden bir de İsrail zorlamasıyla iyice merkeze doğru itildiği anlaşılmıştır. Cami, kilise ve havra arasında sıkışıp kalmamak için Türklerin kurmuş olduğu laik devlet zaman içerisinde hem Müslüman hem de gayrimüslim cemaatler üzerinden yıkılmaya çalışılmış, Vatikan yönetiminde Avrupa üzerinden yeni Bizans projeleri dayatılırken, İsrail üzerinden gelen baskılarda Yahudiler açıkça havraları öne çıkarmamışlar ama Batı'dan gelen kilise kuşatmalarına karşı işbirlikçi İslam tarikatları üzerinden camileri kiliselere karşı kullanarak merkezi alanda bir Hıristiyan-Müslüman çekişmesini öne çıkarmak ve bu durumun arkasına gizlenerek, kendi emperyal ve Siyonist hedefleri doğrultusunda dünyanın ortasını ele geçirmek istemişlerdir. Türkiye'de son zamanlarda yaşanmakta olan dinsel görünümlü tartışmalar ve gerginliklerin arkasında böylesine emperyal ve Siyonist bir yapılanma olduğu göze çarpmaktadır.

Avrupa Birliği, Müslüman kimliği yüzünden Türkiye'yi içine almamakta kararlı görünürken, aslında Türkiye'yi Batı'ya doğru itmektedir. Ne var ki, laik devlet yapılanması nedeniyle de Türkiye İslam Birliği'nden dışlanmaya çalışılmaktadır. İslam dünyası dünyanın Doğu bölgesinin bir parçası olarak görüldüğu için Türkiye laik devlet yapılanmasıyla aslında Doğu bölgesinden de dışlanmaktadır. Bulunduğu konumu ile ne Doğu'ya ne de Batı'ya yâr olabilen Türkiye'nin giderek Doğu ile Batı arasına sıkıştığını anlaşılmaktadır. Böylesine bir sıkışıklık Türkiye'yi zaman içerisinde eritip ortadan kaldıracığı için, iki dünya arasında yalnız kalan, giderek sıkışıp silinmek tehlikesine maruz kalan Türkiye'nin böylesine bir durumda daha uzun süre varlığını sürdürmesi beklenemez. Yeni ortaya çıkan jeopolitik dengeler çerçevesinde Türkiye'nin bir güncel değerlendirme yaparak, konumunu her yönü ile belirlemesi ve buna göre yeni bir yol izlemesi gerekmektedir. Türk Devleti bunu yapabilirse varlığını koruyabilecek, yapamazsa Osmanlı

Devleti gibi bu coğrafyadan silinip gidecektir. Roma, Bizans, Hazar ve Selçuklu İmparatorlukları gibi merkezi büyük devletler de uzun süren hegemonyalarına rağmen, yeni içine girilen dönemlerde ortaya çıkan değişimleri algılamakta geç kalınca dağılmaktan kurtulamamışlardır. Rus Devleti ise, geçmişten gelen imparatorluk biterken bir ideolojik yeni devlet yapılanmasına geçmiş, ideolojik devletin bittiği aşamada ise geniş bölgesel bir federasyona giderek merkezi devlet yapısını koruyabilmiştir. Osmanlı Devleti ise, başkent İstanbul'un Batılı emperyal güçler ve onların yerli işbirlikçileri tarafından ele geçirildiği için teslim olarak eski konumunu yitirince imparatorluk sona ermiştir. Yeni Türk Devleti ise, bu kez Anadolu topraklarının tam ortasında yer alan Ankara'da, bir Ulusal Kurtuluş Savaşı sonrasında kurulabilmiştir. Türklerin başkenti değişirken, Rusların başkenti aynı kalmış, bu yüzden de Rus Devleti Türk Devleti'nden yüz yıl daha ileri bir düzeye gelme şansını elde edebilmiştir. Türkler İstanbul'dan Ankara'ya gelirken ve Anadolu bozkırında çağdaş bir cumhuriyet kurarlarken, devletlerarası rekabet yarışında Rusya'dan yüz yıl geri kalmışlardır.

Bugün yaşanmakta olan eksen kayması tartışmalarında, Türkiye'yi içine almayan Avrupa Birliği, Türkiye'yi merkezi coğrafyada kendi çıkarları doğrultusunda kullanamayan Amerika Birleşik Devletleri ve İsrail'in haksız saldırıları ve suçlamaları öne çıkmakta ve kamuoyunda kasıtlı olarak Türkiye aleyhinde bir olumsuz hava yaratılmaya çalışılmaktadır. Sanki bütün olup bitenlerden Türkiye suçluymuş gibi bir ortam yaratılarak, Türkiye Cumhuriyeti gene Batı emperyalizmi ve İsrail Siyonizm'inin çıkarları doğrultusunda bu bölgede kullanılmaya çalışılmaktadır. Ne var ki, artık papazın eskisi gibi pilav yemesi zor görünmektedir. Eski oyunların iflas ettiği, benzeri oyunların, senaryoların ya da komploların geçerli olamadığı bir aşamada Türk kamuoyundaki bilinçlenme süreci devam etmektedir. Eskiden gerçekleri dile getiren aydınları çıkar çevreleri ve emperyal güçlerin Truva Atları konumundaki mandacı ve işbirlikçiler komploculukla suçlarken, şimdi tamamen tersi bir durum ortaya çıkmakta ve Türk halkı artık gerçekleri görürken, bu gibi oyunlara eskisi gibi devam etmek isteyenlerin belirli komploların suçlusunu olduğu önceden tespit edilerek topluma

açıklanabilmektedir. Halkı aydınlatanları komploculukla suçlayan işbirlikçilerin, aslında gerçek komplocular olduğu ortaya çıkınca ve kitleler bu doğrultuda bilinçlenerek uyanmaya başladığında her şey ters yüz olmakta ve artık Batı emperyalizmi ile İsrail Siyonizm'i Türkiye'yi eskisi gibi yönlendiremez bir duruma düşmektedir. Türkiye'yi bu aşamada eskisi gibi Doğu ülkelerine karşı kullanamayanlar eksen kayması suçlamasıyla Atatürk'ün devletini mahkûm etmeye ve bu yönden köşeye sıkıştırarak yeniden kullanmaya çalışmaktadırlar.

Türkiye Batı'nın merkezi üssü konumunda olduğu yıllarda bütün komşularıyla kavgalı bir duruma düşürülmüş, bu durumdan yararlanan Avrupa ülkeleri, ABD ve İsrail Türkiye'yi Arap ve İslam dünyasına dönük birçok girişimlerinde köprü bir ülke ya da askeri üs olarak kullanmışlardır. Türkiye Amerikan üssü olurken ve İsraille şemsiyelik yaparken, Irak, İran ve Suriye gibi bütün Doğulu komşularıyla düşman konumuna sürüklenmiştir. Sovyetler Birliği Kafkasyada Demirperde uygulamasını sürdürürken, Batı dünyası da Türkiye ve Arap dünyası arasına bir set çekerek, Türkleri merkezi coğrafyada yalnızlığa mahkûm etmişlerdir. Irak'ı Sovyetler Birliği işgal ederken, Suriye'de Ruslar hegemonya kurarken, İran'da İslam devrimi olurken Batı emperyalizmi ve İsrail Siyonizm'i Türkiye üzerinden güvenlik önlemleri almışlar ve bu doğrultuda terörü kullanarak, Türkiye'de NATO üzerinden yönlendirici olabildikleri askeri rejimleri getirmişlerdir. Türkiye Cumhuriyeti yirminci yüzyıl boyunca yaşanmış olan bütün bu gibi gelişmelerden ders çıkararak yoluna devam etmeye çalıştığı sırada, Batı'nın yönlendirmesi dışına çıkarak, kendi güvenliği ve ulusal çıkarları doğrultusunda komşuları ile yakınlaşarak bir dayanışmaya girerken, hemen eksen kayması suçlamalarıyla karşı karşıya kalmakta ve toplumun kafası karıştırılarak Türk Devleti'nin Batı'dan bağımsız hareket etmesi önlenmek istenmektedir. Kontrol dışı bırakılacak bir Türkiye'nin ulusal çıkarları doğrultusunda, eski Osmanlı ya da Selçuklu imparatorlukları gibi büyük ve güçlü devlet yapılanmasına dönebileceği kuşkusu, Batılıları ve Siyonistleri fazlasıyla korkutmakta ve rahatsız etmektedir. Bütün yaygara buradan kopmaktadır.

Avrupa Birliği'nin dışında bırakılan Türk Devleti yeni dönemde, Ortadoğu'nun savaş alanına dönüşen topraklarında yalnız kalmak üzere komşularıyla yeni ilişkilere girmekte ve dayanışma düzeni sağlayarak, bölge güvenliğini güvenceye almak istemektedir. Bu doğrultuda geliştirilmeye çalışılan komşularla sıfır sorun politikasının son dönemlerde eskisinden farklı sonuçlarını Türkiye görmeye başladığı aşamada, yavaş yavaş bir bölgesel birliktelik arayışı tıpkı Avrupa Kıtası'nda olduğu gibi merkezi alanda gündeme gelmektedir. Avrupa'ya alınmayan bu Avrasya'nın merkez ülkesinin Ortadoğu'daki yeni barış ve düzen arayışlarının dışında kalması Türkiye'nin ulusal çıkarları açısından düşünülemeyeceği için, Avrupa ülkeleri İsrail ve ABD daha fazla patırtı kütürtü çıkararak Türk Devleti'nin yeni dönemdeki konumunu fazlasıyla tartışma konusu yapmaktadırlar. Türk basını içinde yer alan maaşlı ve kadrolu ajanları aracılığı ile Türkiye'yi eskisi gibi Batı'nın kontrolü altında tutma çabalarının ne derece komik ve gayriciddi yazılara konu olduğu son dönemlerde Siyonizm'in denetimi altındaki sermaye basını ve işbirlikçi dinci yayın organlarında göze çarpmaktadır. Bu gibi eski teranelerin döndüre döndüre tekrar edilmesinden artık iyice rahatsız olan Türk halkının, son dönemlerdeki komşu ülkelere doğru geliştirilen işbirliği ve barış yaklaşımlarını fazlasıyla benimsediği görülmektedir. Devlet ile milletin bu doğrultuda yakınlaşması, hükümetin ise birçok yanlıştan sonra bu doğrultuda doğru adımlar atması birbirini destekleyince, Batılı emperyalistler ile İsrail Siyonistlerinin çıkardığı gürültü giderek artmıştır. Türkiye sürekli olarak Batı'dan bu doğrultuda sıkıştırılınca, bazı uluslararası ilişkiler kesilmekte ve bazı sorunlarda ise Türkiye'ye karşı Batılılar yeni gerginlik senaryoları öne sürmektedirler.

İsrail yüzünden Ortadoğu'ya gelen ABD, İsrail'in güvenliği için Irak'ta savaşarak bu ülkeyi parçalamıştır. İsrail'in bölgeye egemen olabilmesi için kukla bir devleti Irak'ın kuzeyinde kurdurarak destekleyen ABD emperyalizmi, Siyonist lobilere teslim olunca, İsrail Devleti'nin haksız isteklerine de alet olmak durumunda kalmış ve bu yüzden Birleşmiş Milletler'i ve bütün dünya kamuoyunu karşısına alma riski ile karşılaşmıştır. İsrail'in yeni dönemde, Irak sonrasındaki